

XDM
145

Gedenkboekje

ter gelegenheid van het

35-JARIG BESTAAN

van

Damvereeniging

„Constant”

1899

—

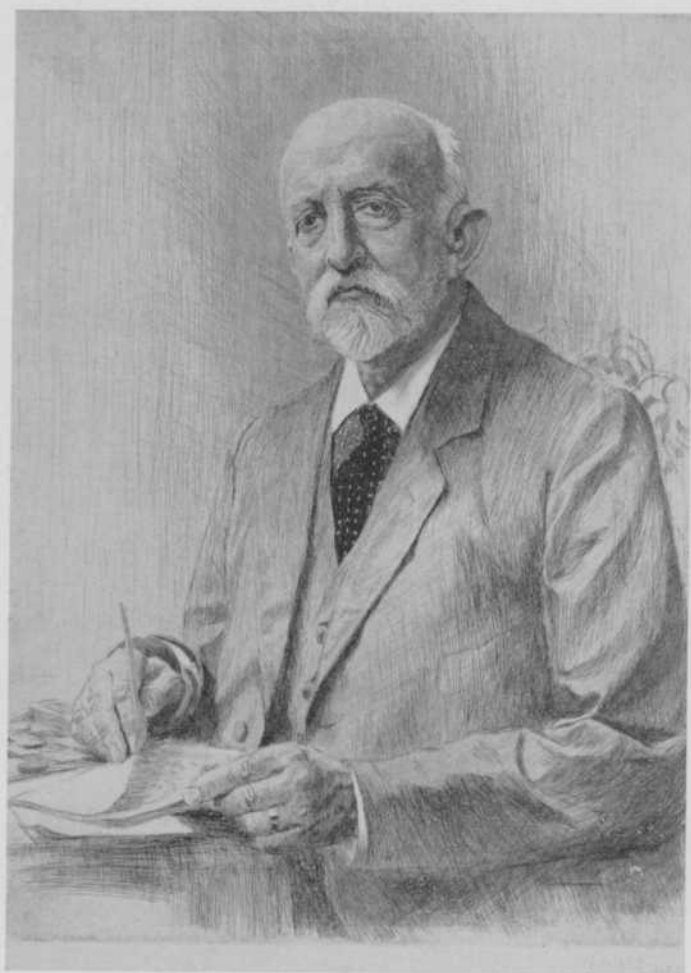
7 October

—

1934

CONSTANT STAMS †

C. G. VERVLOET †

Het dagelijksch Bestuur

H. VERDIER, vice-voorz.   J. KOOPMEINERS, voorz.   C. JANNEMAN
J. KROUWEL, penningmr.   L. JUTTE, secretaris   M. de Jong   A. ONDERWATER, 2e secr.

FOTO „HERON”

INLEIDING.

Toen op de laatste huishoudelijke vergadering van Constant besloten werd het zevende Lustrum officiëel te herdenken, werden wij aangezocht, tezamen de Commissie te vormen, om één en ander voor te bereiden en uit te voeren.

Geen oogenblik hebben we ons toen bedacht en deze benoeming dan ook direct aanvaard.

En dit, omdat we allen weten hoe en wat de Constantenaren over het algemeen zijn.

Daarom wisten wij ook, dat we zooveel en zoo goed mogelijk medewerking zouden ondervinden van allen, die zich Constantenaar noemen.

Want we kenden den clubgeest — het gevoel van saamhoorigheid en de goede vriendschap van alle leden onderling. Hoe ernstig zij het spel ook beoefenen, toch blijven allen steeds fair en sportief tegenover elken tegenstander, omdat ze het damspel spelen om het mooie en interessante van het spel zelf en tevens ook voor hun genoegen. En zoo zien we ook steeds dat Constantenaren na afloop van een partij, hun tegenstander, wie dan ook, vriendschappelijk de hand reiken.

En aldus rekenden wij het ons tot eer, deze commissie te mogen vormen tot voorbereiding van dit zevende Lustrum.

Aan anderen zij de taak overgelaten over ons oud Constant uitvoeriger beeld te geven. Wij hebben slechts — naar beste weten en kunnen — de op ons genomen taak volbracht, en willen nu den wensch uitspreken dat het onze Vereeniging Constant moge zijn gegeven steeds te blijven doorgaan op het ingeslagen pad, dat door onderlinge vriendschap en eenheid zal worden gedragen naar groei en succes.

Blijve elk lid dan steeds verder er aan mede werken, dat onze oude naam met eere zal blijven worden genoemd en de naam zal worden gevolgd door de daad.

En die naam is

CONSTANT.

DE LUSTRUMCOMMISSIE.

AAN „CONSTANT”, PIONIER VAN DEN NEDERLANDSCHEN DAMBOND.

Het valt voor het Bondsbestuur van den N.D.B. zeker niet moeilijk om in Constant's gedenkboek bij het 35-jarig bestaan enkele woorden te schrijven.

Wat zouden dit anders kunnen zijn dan woorden van warmen dank. Immers Constant is geweest de N.D.B. „in den dop”.

Constant werd opgericht in een tijd, toen er in ons land nog geen enkele damvereniging bestond.

Het was dus de eerste vereniging, die zich organiseerde, maar ook de eerste, die organisatie bracht onder de verspreide dammers in ons land. Onder leiding van haar eersten en onvergetelijken Voorzitter, wijlen C. G. Vervloet, kwam de vereniging spoedig tot grooten bloei.

Door zijn organisatorisch talent volgde in Amsterdam en andere plaatsen de oprichting van damverenigingen. Na enkele jaren reeds werd de N.D.B. een feit.

Uit een en ander blijkt duidelijk welk een belangrijke plaats de jubileerende vereniging in de Nederlandsche dambeweging heeft ingenomen.

Zoo is het verleden der vereniging; zij heeft een traditie, zooals geen enkele andere. Deze traditie houdt Constant tot heden in eere. En met recht.

Dank, Constant, voor uw werk in den N.D.B.; dank, Constant, voor Uw steun in al die jaren aan den N.D.B. bewezen.

De „Organisatie” en de „Sportiviteit” hebben Constant altijd hoog gehouden en daarmee zich vele vrienden verworven.

Onze oprechte wensch is, dat „Constant” dezen weg steeds zal blijven handhaven tot heil van haar vereniging in het bijzonder en voor ons geliefd spel in het algemeen.

Namens het Bondsbestuur N.D.B.,

W. H. LIEVE,

Dordrecht, Sept. 1934.

1e Secretaris.

BIJDRAGE VAN DEN ROTTERDAMSCHEN DAMBOND.

Een aangename taak is het zeker, in de gelegenheid te worden gesteld bij het herdenken van het 35-jarig bestaan der damvereniging „Constant” uiting te kunnen geven aan onze waardeering en warme belangstelling.

Voor de dambeweging was en is Constant een niet te onderschatten steunpilaar. Een vereeniging, waarop in de organisatie valt te bouwen. Wij weten dit maar al te goed, omdat wij van ondervinding mogen spreken.

Ruim 10 jaar is „Constant” een voorbeeldig lid van onzen Rotterdam-schen Dambond. Zij hielp deze afdeeling vormen, en wat nog meer is, in standhouden. Toen er enkele jaren her inderdaad een scheuring dreigde te komen, was het in hoofdzaak „Constant”, dat deze poging den kop indrukte.

En nu: de Rotterdamsche dambond is in dien tusschentijd uitgegroeid tot den grootsten in ledental van alle districten, aangesloten bij den N. D. B.

Is het daarom een wonder, dat ons bestuur voor dit energiek optreden en voor de medewerking, die steeds werd verleend, Constant openlijk zijn oprechten dank betuigt.

Dergelijke vereenigingen in de afdeeling te bezitten, daarop mag de Rott. D. B. trots zijn.

Dat „Constant” in een lengte van jaren zoo moge blijven voortbouwen tot welzijn van haar zelve en ons damspel in het algemeen.

Namens den Rotterdamschen Dambond,

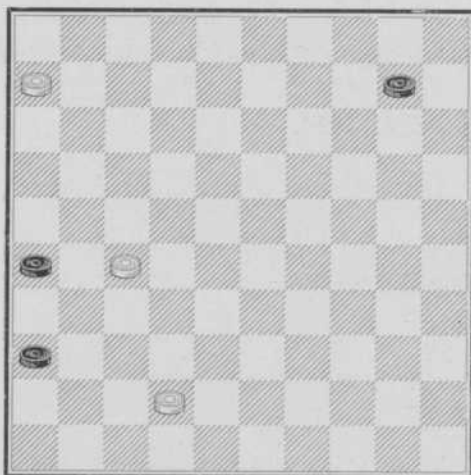
Dordt/R'dam, Sept. 1934.

W. H. LIEVE, Voorzitter.

BIJ CONSTANT'S JUBILEUM.

Op 27 Augustus j.l. had ik het genoegen een lezing bij te wonen, gehouden door De Haas voor de leden der Haarlemsche Damclub.

Tijdens zijn boeiende en leerrijke causerie demonstreerde De Haas o.m. navolgende eindspel.

Wit speelt
en wint.

Oplissing
zie blz. 10

Dit eindspel is, zooals ook De Haas mededeelde, van wijlen Vervloet.

Met enkele toepasselijke woorden wees De Haas op de historische beteekenis van dezen pionier van ons spel; hij memoreerde wat Vervloet, toen de organisatie van ons spel nog in de kinderschoenen stond, voor de ontwikkeling en de verbreiding van het damspel heeft gedaan; hij schetste de verdiensten van Vervloet als leider en de groote rol die hij gespeeld heeft bij de oprichting van „Constant.”

Hij was het die met J. Blankenaar ter nagedachtenis van den grooten Constant Stams de vereeniging oprichtte, die thans haar 35-jarig bestaan herdenkt.

Toen mij gevraagd werd naar aanleiding van dit heuglijk feit enkele regels te schrijven, meende ik allereerst het vorenstaande aan de vergetelheid te moeten ontrukken.

Hiermede zie ik allerminst voorbij wat vele anderen voor het damspel in het algemeen en „Constant” in het bijzonder geweest zijn.

Het schetsen van de vele verdiensten van mannen als C. Blankenaar, De Bruijn, Huibers, Torley Duwel, Kan, v. d. Broek, v. Wageningen e.a. om van de jongere generatie nog niet te spreken, zou mij, in verband met de verleende plaatsruimte, te ver voeren.

Ik heb mij er daarom, zonder anderen tekort te doen, toe bepaald één van de vele sterren uit het verleden, die aan het damfirmament hebben geschitterd, te memoreeren.

Moge dan bij het feest van „Constant” de herinnering teruggaan naar den man die zijn gaven in dienst van het damspel en „Constant” stelde en die hiervoor den dank verdient van ons allen en de generaties die na ons komen, waaraan wij onze herinnering weer zullen overdragen.

Zóó blijve Vervloet aan „Constant” verbonden tot in lengte van dagen.

Den Haag, 1 September 1934.

W. C. J. POLMAN,
Hoofdredacteur „Het Damspel”.

De winst wordt aldus verkregen:

—
A 10—15, 1—6, 15—20 (of?) 27—21,
26 × 17, 6 × 15, 36—41, 15—10 wint.
—
6—1, 36—41 A 1—6, 41—46 (of?) 27—
21 en wint.

Voor Gedenkboekje „Constant”

Het was in 't begin van mijn dammersloopbaan (1918), dat ik — als lid van het hoofdbestuur van den Nederl. Dambond — kennis mocht maken met Uwen oud-voorzitter, wijlen onzen onvergetelijken vriend, Meester Vervloet.

Juist in die jaren maakte ons bondstijdschrift een zeer moeilijken tijd door en de finantiëele tekorten werden immer grooter en grooter.

Het maandblad maakte dan ook op de bestuursvergaderingen van den Nederl. Dambond steeds een punt van ernstige bespreking uit.

Vervloet's liefde voor den bond en zijn orgaan is in die jaren in menig opzicht — ook finantiëel — herhaaldelijk aan den dag getreden en 't was juist zijn nobele figuur die er mij toe deed besluiten in 't najaar van 1920 de administratie van ons bondsorgaan op mij te nemen, omdat zijn geestdriftig voorbeeld niet alleen mij, doch alle bondsbestuurders inspireerde tot nóg meerderen arbeid voor onze mooie dambeweging en haar orgaan.

Ik voelde mij verplicht — als jongere — het werk der ouderen voort te zetten, omdat ik wist dat het bondsorgaan een stuk van Vervloet's levenswerk is geweest.

Dank zij ook zijn begeesterend voorbeeld mocht ik erin slagen de finantiëele basis van ons bondsorgaan weder gezond te maken en 't heeft mij altijd verheugd, dat Vervloet's levensavond misschien hierdoor een weinig verlicht is kunnen worden. Dezelfde liefde, die Vervloet voor den bond en het bondsorgaan aan den dag legde, moet ook in Uwe vereeniging — wier leider hij zoo'n lange reeks van jaren was — hare stralen hebben uitgezonden.

Bij het herdenken van Uw 35-jarig bestaan mogen de jongeren niet uit het oog verliezen, dat op hen de plicht rust, den naam van „Constant” — waaraan toch Vervloet ten nauwste verbonden was — onbesmet te bewaren als een dierbaar kleinood uit de nalatenschap van Constant Stams en George Vervloet, twee pioniers uit onze beweging, amateurs van het zuiverste ras.

In gedachten Bestuur en Leden een stevigen handdruk en de beste wenschen voor de komende jaren van

J. W. VAN DARTELEN,
Administrateur „Het Damspel”.

Heemstede, 29 Augustus 1934.

VERLEDEN, HEDEN EN TOEKOMST.

Op het verzoek van de Jub.-Comm. om een bijdrage voor dit herinneringsboekje heb ik mij de vraag gesteld op welke wijze ik het best aan dit verzoek zou kunnen voldoen. Waar en hoe en wanneer en door wie Constant zou kunnen worden opgericht, het is reeds bij verschillende gelegenheden zóó vaak herhaald, dat een nieuwe opsomming daarvan mij minder gewenscht lijkt. Bovendien was en is van Constant nog wel iets meer te vermelden dan datgene wat met de oprichting in verband staat.

Toen ik mij bij de Vereeniging aansloot, nu naar schatting circa 25 jaar geleden, stond Constant reeds aan de spits van de Ned. Dambeweging. Haar voorzitter was tevens president van den Ned. Dambond, waarvan hij medeoprichter was, en haar penningmeester tevens secretaris van dien Bond. Heette het in die dagen nog wel eens, dat het damspel was een spel voor boeren, burgers en buitenlui (in Constant spiegelde zich dit mede af), ook de notabelen ontbraken er niet. Namen als Vervloet en Goudriaan (en Jac. Musly die toen reeds overleden was) bewezen voldoende, dat in elken kring beoefenaars van ons mooie damspel te vinden waren. Een wel zeer bont gezelschap dus, deze notabelen en een paar ingenieurs, zakenmensen en winkeliers, leeraren, onderwijzers, kantoormensen en ook arbeiders en gewone vakmensen.

Zij allen, ongeveer 60 in aantal, waren lid van Constant en ontmoetten elkander wekelijks op de speelavonden, waar steeds een prettige toon heerschte. Uit een en ander volgt klaar, dat een zeer democratische opvatting in de Vereeniging werd gehuldigd en daardoor is tevens te verklaren waarom de Vereeniging steeds op een hoog standpunt is gebleven. Wel is het helaas voorgekomen, dat een persoonlijke kwestie om het voordeel van berichten voor de pers zoo hoog liep, dat een gedeelte der leden zich afscheidde en een nieuwe Vereeniging oprichtte, doch Constant herstelde zich verrassend snel van dit verlies en haar ledental bleef van nu af ook vrijwel stationnair. Dat dit ledental niet grooter werd in den tijd die nu volgde is een probleem apart. Immers, overal in den lande begon een bloeiperiode in de dambeweging, overal werden Vereenigingen en Bonden opgericht en niettegenstaande deze groote vermeerdering van dammers bleef het ledental van Constant en ook van de andere toen reeds bestaande Vereenigingen vrijwel gelijk. Dit eigenaardige verschijnsel is alleen te verklaren door het feit dat velen tuk zijn op een bestuursfunctie en ook dat de dammers een groot zwak hadden om tot het z.g.n. eerste tental te behooren. Hadden deze uitwassen niet bestaan dan zou deze geweldige opleving de bestaande Vereenigingen ten goede zijn gekomen en financieel veel mogelijk zijn geweest wat nu niet doenlijk is. Men denke maar eens aan de groote sommen besteed aan zaalhuur en materiaal die bespaard hadden kunnen worden. Dit geld had besteed kunnen worden aan een veel belangrijker competitiewezen, waarin de meer afgelegen provinciën in contact konden komen met de dambeweging in b.v. Noord- en Zuid-Holland, waar verreweg de meeste en belangrijkste Vereenigingen gevestigd waren.

Een en ander verklaart het feit waarom ook Constant niet in ledental is vooruitgegaan. Maar trots dit feit bleef zij een vooraanstaande plaats innemen.

Verdween bij de zooeven genoemde afscheiding haar penningmeester, tevens secretaris van den Ned. Dambond, haar candidaat, van het District Rotterdam, werd als secretaris van den Ned. Dambond gekozen, en bleef na het overlijden van den heer Vervloet de functie van voorzitter van dezen Bond eenige jaren onvervuld, het Dag. Bestuur kreeg in dit tijdperk haar penningmeester uit Constant.

En na een periode van enkele jaren was het opnieuw een Constantenaar die voorzitter werd, en deze drie heeren hebben nog steeds de leiding als Dag. Bestuur in dezen Bond.

In dit opzicht dus ging zeer groote invloed uit van Constant. Doch ook in andere opzichten had haar naam een goeden klank in Nederland. Namen haar tientallen meermalen met groot succes deel aan de competitie, en is het zelfs voorgekomen dat haar twee eerste tientallen in den Rotterdamschen Dambond de 1e en 2e plaats hebben bezet, ook individueel hebben haar leden zich op buitengewone manier weten te onderscheiden.

Viel dit in het oudere tijdperk niet te verwonderen met spelers als mr. Vervloet, v. d. Broek, Damme, Woudenberg, Milikowsky en anderen, en hieronder vooral niet te vergeten de door zijn eindspelen veroverde grenzen beroemde Blankenaar, later onderscheidde zich De Boer en Braber als eerste kampioenen en in de laatste jaren waren dit Ham, Janneman en Cohen die in verschillende opéévolgende tournooien de titels wisten te winnen. Dit alles heeft gemaakt dat de naam van Constant steeds met eere werd genoemd en als wij, na een terugblik van deze 35 jaren weer vooruit zien dan stemt dit ons hoopvol ook voor de toekomst.

Want wederom is het een Constantenaar die den zwaren strijd moet voeren om het kampioenschap van Z. Holland. In een tournooi van de drie sterkste vertegenwoordigers uit de Districten Den Haag en Rotterdam kwam hij gelijk aan met den kampioen van het vorige jaar, den sterken Hagenaar Bom, en speelt nu met dezen een match om den titel. (Intusschen door Bom gewonnen).

En verder blijkt Constant onder hare jongere leden krachten te bezitten die te zijner tijd wel van zich zullen doen spreken.

Verder verheugt de Vereeniging zich in een kern van oudere en jonge leden die onder alle omstandigheden de Vereeniging getrouw zijn en blijven. Dit alles maakt, dat de toekomst van Constant met groot vertrouwen tegemoet kan worden gezien. En dit laatste is wel het beste dat voor Constant wenschelijk kan worden geacht.

Ik kan dan ook niet anders dan met groote blijdschap constateeren, dat Constant na dit 35-jarig bestaan verkeert in een tijdperk van bloei, dat vertrouwen geeft in haar verdere toekomst.

Vertrouwen, omdat zij in de voorafgaande jaren meermalen met onvoorziene tegenslag had te kampen, tegenslag van verschillenden aard, die meermalen tot zeer ernstige gevolgen had kunnen leiden. Steeds heeft de Vereeniging dit ondergaan en doorstaan en bleef zij op peil. Hierdoor bleek tenslotte haar groot weerstandsvermogen, ook als de wind tegen was, en zolang zij de beginselen die haar groot maakten en groot hebben gehouden, in toepassing brengen en deze traditie getrouw blijft, is hare toekomst verzekerd en zal haar naam nog vele jaren met eere in de Ned. Dambeweging worden genoemd.

A. KOOPMEINERS. voorzitter Constant.

DAM-WEDSTRIJD te Rotterdam op 28/29 October 1893.

DEELNEMERS DE HEEREN		VAN VUGHT	DEN AREND	LELS	STAMS	PLAIZIER	VERVLOET	VARDON	A. SMIT	VAN DER WOUDE	BAUDET	BLANKENAAR Jn.	MULLER	BOOGAARDT	VAN DER BOON	BLANKENAAR Sr.	VAN DIJK	HEMMES	K. SMIT	BROEKKAMP	VON LINDERN	METZ	PAK	TOTAAL WINST.
1	E. J. B. VAN VUGHT, Amsterdam 1 ^e Prijs	—	1	1/2	1	1	1	0	1/2	1/2	1	1	1	0	1/2	1/2	1	1	1	1	1	1	1/2	16
2	I. A. DEN AREND, Rotterdam 2 ^e " "	0	—	1	1/2	1/2	1	1	1	0	1	1/2	1	1/2	1	1	1/2	1	0	1	1	1	1	15 1/2
	JAN LELS, Kinderdijk (*) 3 ^e " "	1/2	0	—	0	1	1	0	1/2	1/2	1	1	1	1	1	1	1	1	1/2	0	1	1	1	14 1/2
3-4	C. STAMS, Rotterdam 4 ^e " "	0	1/2	1	—	1/2	1/2	1/2	1/2	1/2	1/2	1	1	1/2	1	1	1/2	1/2	1	1	1	1/2	1	14 1/2
5	J. PLAIZIER Azn., Ridderkerk 5 ^e " "	0	1/2	0	1/2	—	1	1/2	1/2	1	1/2	0	1/2	0	1	1/2	1	1/2	1/2	1	1	1	1	12 1/2
6	C. G. VERVLOET Rotterdam	0	0	0	1/2	0	—	1	1/2	0	1	1	1	0	1	1	1	0	1/2	1	1	1	1/2	12
7	J. VARDON, Caen	1	0	1	1/2	1/2	0	—	0	0	1	0	1	1/2	1/2	1	1	1	1/2	0	0	1	1	11 1/2
	ARIE SMIT, Rotterdam	1/2	0	1/2	1/2	1/2	1/2	1	—	1/2	1/2	1	0	1/2	0	0	1/2	1	1/2	1	1/2	1	1	11
8-9	A. J. VAN DER WOUDE, Amsterdam	1/2	1	1/2	1/2	0	1	1	1/2	—	1/2	1/2	0	0	0	1/2	1/2	1	1	1	1	0	0	11
	H. H. BAUDET, Utrecht	0	0	0	1/2	1/2	0	0	1/2	1/2	—	1	0	1	1	1/2	1	1/2	0	1	1	1/2	1	10 1/2
10-12	C. BLANKENAAR, Rotterdam	0	1/2	1/2	0	1	0	1	0	1/2	0	—	1	1	0	1	0	1	0	1/2	1/2	1	1	10 1/2
	J. H. MULLER, Capelle a/d. IJssel	0	0	0	0	1/2	0	0	1	1	1	0	—	1	1	1	1	0	1/2	1	1/2	1	0	10 1/2
	W. A. BOOGAARDT, Krimpen a/d. Lek	1	1/2	0	1/2	1	1	1/2	1/2	1	0	0	0	—	1	0	1	0	1/2	1/2	0	0	1	10
13-14	A. B. VAN DER BOON, Rotterdam	1/2	0	0	0	0	0	1/2	1	1	0	1	0	0	—	1/2	1	1/2	1	1	1/2	1/2	1	10
	J. BLANKENAAR, "	1/2	0	0	0	1/2	0	0	1	1/2	1/2	0	0	1	1/2	—	0	0	1	1	1	1	1	9 1/2
	F. A. VAN DIJK, "	0	1/2	0	1/2	0	0	0	1	1/2	0	1	0	0	0	1	—	1/2	1	1	1/2	1	1	9 1/2
15-18	F. C. HEMMES, Delft	0	0	0	1/2	1/2	1	0	1/2	0	1/2	0	1	1	1/2	1	1/2	1	—	0	0	1	1	9 1/2
	K. SMIT Jzn., Krimpen a/d. Lek	0	1	1/2	0	1/2	1/2	1/2	0	0	1	1	1/2	1/2	0	0	0	1	—	0	1/2	1	1	9 1/2
19	C. BROEKKAMP, Amsterdam	0	0	1	0	0	0	1	1/2	0	0	1/2	0	1/2	0	0	0	1	1	—	1	1	1	8 1/2
20	J. VON LINDERN, Rotterdam	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	1/2	1/2	1	1/2	0	1/2	0	1/2	0	—	1	0	5 1/2
21	J. METZ, "	0	0	0	1/2	0	0	0	0	1	1/2	0	0	1	1/2	0	0	1/2	0	0	0	—	1	5
22	B. PAK, "	1/2	0	0	0	0	1/2	0	0	1	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	1	0	—	4

(*) De beslissende partij om den 3^{en} en 4^{en} prijs werd door den Heer LELS gewonnen.

1 = Winst. 1/2 = Remise. 0 = Verlies.

Doordat de functie van secretaris mij onlangs werd opgedragen, is het mij vergund het omvangrijk archief van Constant onder mijn berusting te mogen hebben. Mijn voorganger, de heer K. Boosten, heeft alles indertijd keurig gesorteerd en mij zooveel mogelijk op de hoogte gesteld, maar om wegwijz te worden, moest ik toch zelf alles gaan lezen.

En hoe boeiend is de geschiedenis van Constant toch.

Al lezende werd van lieverlede mijn aandacht het meest getrokken door de oude vergeelde documenten en hiervan wil er eenige in dit gedenkboekje reproduceeren. Als ik in de oude paperassen zit te snuffelen, probeer ik me steeds de personen voor te stellen, zooals ze toen waren gekleed.

In hun zwart gekleede jassen en hun gezicht gesierd al naar gelang de mode, met snor, bakkebaard of sikje. Zie eens naar Constant Stams, wat een rustig en voor-naam uiterlijk, stel die nu eens voor rookend uit een lange steenen Goudsche pijp, met wat een zwierig gebaar zou hij u uitgenoodigd hebben om een dammetje te leggen.

Die goede oude pioniers van het damspel.

Wat schreven ze elkaar een hartelijke brieven, steeds even hoffelijk opgesteld, elkaar direct mededeelend wanneer ze een nieuwe vondst hadden gedaan bij een eindspel of probleem. Het uiterlijk en het tempo van de wereld en menschen is geheel veranderd, maar het damspel is hetzelfde gebleven, ook de sfeer in een clublokaal.

Op de eerste plaats toon ik u een wedstrijdlijst van 1893, netjes werd de uitslag van den wedstrijd gedrukt, uit die geregelde samenkomsten is later allicht de Vereeniging Constant ontstaan. Typisch is dat de punten werden toegekend als thans nog bij het schaken gebruikelijk is.

Hierna laat ik een passage volgen uit een brief gedateerd uit Amersfoort 13 Juli 1885 van E. G. Dettmeijer:

„en al moet ik het zelf bekennen nu in de laatste jaren heb ik hier „in Holland met verscheidene sterke spelers gespeeld, maar er is er

*En nu mijn heer als ik bij u ben kunnen wij meer
praten dan schrijven, ik hoop voor donderdag
'an een brief van u te krygen met zoo exemplaar
van Leeds Mercurie als dat per post kan dan breng
ik dat zaterdag mede*

In middels Hoogaek tend en afspraek tend

Uwt Dnt: Dienaar

E. G. Dettmeijer

de sterkste speler in Holland.

„nog geen een geweest, die een partij van mij gewonnen heeft, ook „heb ik veel problemen zelf gemaakt, het is een groot manuscript be- „staande uit 3000 problemen, hoe vindt u dat?”

Vervolgens vertelt die meneer, dat hij 350 boekwerken op schaak- en 150 stuks op damgebied heeft waaronder boekjes van Koch 1810 en 1811 en voorts van Gregoire en Leeds Mercurie. Het slot klinkt zeer merkwaardig, oordeel zelf.

Vervolgens luiden de condities in een keurig gedrukte circulaire voor de eerste Constant bordenbezetting als volgt, gedateerd 28 Oct. 1899:

„Een Onderlinge Kampioenswedstrijd zij U mitsdien hiermede aan- „geboden, te houden gedurende onze gewone bijeenkomsten om de „volgende prijzen: 1e prijs f 20.— met den titel van Kampioen voor een „jaar; 2e prijs f 15.—; 3e prijs f 10.—, terwijl aan het lid, dat buiten- „dien het beste resultaat tegen de prijswinnaars verwerft, een Consolatie- „prijs van f 5.— wordt toegekend.”

Elk drukwerkje is steeds opgeluisterd met een gedicht van J. Blankenaar.

Een half jaar later, in Juni 1900, bleek bovengenoemde wedstrijd af- geloopt te zijn, hetwelk men ook weer in dichtvorm van J. Blankenaar kon concluderen.

AAN DE LEDEN VAN DE DAMCLUB
„CONSTANT”

bij het uitreiken der Prijzen, door enkelen hunner
in Onderlingen Wedstrijd behaald.

Bekroningsavond 27 Juni 1900.

Bij elken strijd zijn overwinnaars en verliezers
Hetzij gestreden wordt met karabijn of staal;
Hier echter zijn het **goede vrienden** en geen kniezers,
Neen, want zij juublen meê bij elke zegepraal!
Dat komt omdat hier **geest** en **speeltalent** beslissen,
Die beide onmisbaar zijn op dit beperkt gebied;
Doet ge een **verkeerde zet**, gij zult uw aanslag missen
En min of meer dreigt dan de neerlaag in 't verschiet.
Hebt steeds een arendsoog! Hij zal het beste spelen
Die **overleg**, **beleid** en **helder doorzicht** heeft;
Wie vroeger **dienaar** was, kan later soms **bevelen**,
Als eigen **schrandereid** hem rang en titel geeft!
In elken damvriend zit een generaal verscholen
Mits hij zich oefent op het voor hem liggend bord,
Zoo blijv' dan 't nobel spel ons allen aanbevolen
Waarin — excelsior — elk lid een **meester** wordt,
Van wien ook 't buitenland met eer en achting spreekt...
Heil, heil de club Constant, die strijdend vriendschap kweekt!

J. BLANKENAAR.

Nu we het toch over de gedichten van J. Blankenaar hebben, publiceër ik nog een aardige van hem, terwijl de laatste regels zijn gefotografeerd om U eens kennis te laten maken met zijn handschrift.

EEN DAM LEGGEN. *)

Een minnaar van het damspel ging
Erg druk naar zijn geliefden kring;
Dat hinderde zijn jonge vrouw
Die daarvan hem genezen wou.
Zij vroeg hem om haar 't spel te leeren;
Een **dame** met een helder brein
Kan licht een knappe **dam-ster** zijn!
De man voldeed aan haar begeeren,
En 't schrander vrouwtje leerde 't vlug.
Nu hield zij dikwijls hem terug.
Van 't gaan naar societeit of vrienden,
Omdat hij, aan zijn huis verknocht,
Nu immers bij zijn vrouw kon vinden
Wat hij zoo vaak bij and'ren zocht.
Eens kwam een oude vriend hem tegen,
Die vroeg hem of hij voor het spel
Geen liefde of tijd meer had? „Jawell!”
Was 't antwoord: „'k ben het steeds genegen,
„Maar de oorzaak zij U gul gezegd:
„Mijn vrouw, die prijs stelt op heur zaken,
„Heeft voor den stroom van mijn vermaken
„Met zachte hand een **dam** gelegd!”

J. Bl.

*) Zinspeling op de Hollandsche uitdrukking: „een dammetje leggen”
= samen een partij dam spelen.

„Maar de oorzaak zij er gul gezegd:
„Mijn vrouw, die prijs stelt op heur zaken,
„Heeft voor den stroom van mijn vermaken
„Met zachte hand een dam gelegd!”

J. Bl.
* Zinspeling op de Holl.: uitdrukking:
„een dammetje leggen” = samen een partij dam spelen. -

Hebt U het kernachtige handschrift van onzen eersten Voorzitter C. G. Vervloet wel eens gezien? Zou hij steeds de ganze-pen gehanteerd hebben?

C. G. VERVLOET.

Rotterdam, 29 April 1904.

Van Vollenhovenstraat 33

Waarde Friend!

Onder terugzending
van't ineenzond schryven
uit Amsterdam deel
ik u gaarne mede, dat
vriend od. Kwalid op
lyd dannerij pal zyn
& sich aanbreeft om
t uur nog van u te
verneuen, zoodra u
daarover bericht weet
uit Amsterdam. - Stil
pults aanvragen v. r. p. en
met heilgroet geloof my
uw toegewegen Friend

C. G. Vervloet

Ons plan is om a.s. Dinsdag twaalf half zeven en zeven uur
bij den heer Verwilt aan te komen. Intusschen dank ik voor uw
bereidwillige inlichtingen.

Hopende elkander a.s. Dinsdag te ontmoeten en verhoorende
dat wij Woensdag morgen nog een enkel uurtje samen kunnen
gedinieren. Blijft ik met vriendelijke groeten.
als altijd Uw vriend
A. M. M. M. M.

Amsterdam
1 mei 1904.

Uit een der vele brieven van C. Broekkamp aan J. Blankenaar; dit is een uittreksel gedateerd 1 Mei 1904. De aanhef luidt als volgt:

„Waarde heer Blankenaar!

„In de eerste plaats dank voor de toezending problemen, ik vind ze „beiden mooi, doch te Rotterdam zijnde wil ik over „de dwingeland” „nog wel een enkele vraag doen van ondergeschikt belang. Deze komen „voorloopig niet in de rubriek, omdat ik ze voor het andere doel be- „waar. Hierbij zend ik reeds enkele diagrammen hopende ze spoedig „gevuld terug te mogen ontvangen.

„Want het hindert niet of ze nieuw of oud zijn, omdat ik weet dat „U beiden onder de ouden van die fijne stukjes hebt. Ook die mooie „eindspelen van uw zoon zijn mij zoo hoogst welkom. Ik heb wel 5 op- „lossingen ontvangen van no. 6 waarbij de verwondering was kenbaar „gemaakt over de krachten van den 16-jarige.

„Wat zegt U van de 3 Combinaties heden in de Groene verschenen? „Ik vond het aardiger om de ontleding er direct bij te voegen dan „genieten alle lezers er van, niet waar? en dit is toch het hoofddoel.”

Het slot luidt: „Ons plan is a.s. Dinsdag tusschen half zeven en zeven „uur bij den heer Vervloet aan te komen. Intusschen dank voor Uwe „bereidwillige inlichtingen.

„Hopende elkander a.s. Dinsdag te ontmoeten en vertrouwend dat „wij Woensdagmorgen nog enkele uurtjes samen kunnen redeneeren, „blijf ik met vriendschappelijke groeten als altijd,

Uw Vriend C. BROEKKAMP.”

Amsterdam, 1 Mei 1904.

En zoo zou ik steeds voort kunnen gaan en wel een heel boek kunnen vullen met allerlei interessante gegevens. Zooals b.v. uit de notulen. Met welk een fijne humor zijn deze jarenlang door den heer Rijnke verzorgd. Die bladen kan men niet lezen, zonder steeds te lachen om de fijne zinnen welke er in voorkomen.

Ook heb ik m'n oorspronkelijk plan moeten laten varen om een verzameling interessante handteekeningen te reproduceeren wegens plaatsgebrek. Dus daarover een volgende maal.

Tot slot een gemakelijk geval uit een brief van een Bestuurslid dato 1909.

„Waarde Heer,

„Thans moet ik U helaas mededeelen, dat ik Zondag niet op de „gezellige Bestuursvergadering kan verschijnen, hetgeen me heel erg „spijt, want ik kan er toch heusch niets aan veranderen, dat ik niet „kan komen, aangezien ik Zondag een receptie in huis heb, daar mijn „zoon verloofd is.”

(Geloof maar, dat die geprobeerd heeft z'n huisgenooten de belangrijkheid van de vergadering aan te toonen.)

L. J.

MIJN GEDACHTEN BIJ HET 7e LUSTRUM VAN „CONSTANT”.

Bij een verjaardag en nog meer bij een Lustrum, dat vijf-en-dertig lange jaren afsluit, is men geneigd om terug te denken aan hetgeen gepasseerd is.

Vooraf wanneer men iets heeft lief gekregen, dat bijdroeg tot zijn levensgeluk.

Het is mij een voorrecht, alle zes voorgaande Lustra meegemaakt te hebben. De eenige tempering dier vreugde is, dat allen met wien ik het eerste Lustrum vierde, zijn heengegaan.

De op zeer hoog peil staande vriendschappelijke verhoudingen waar-schiedenis.

door een gezellige sfeer ontstond, was het mooie in Constant's ge-

Voor dat ideaal der oprichters is vaak fel gestreden; mijn hartelijken dank aan hen die met liefde en toewijding onze club in haar moeilijke jaren vol aanhankelijkheid trouw bleven.

Inderdaad vrienden, aanhankelijkheid is de juiste benaming! Dit moet het gevoel zijn, maar ook diepe dankbaarheid voor het genoeg dat Constant ons gaf.

Hetgeen Constant ons schonk hing af van hetgeen wij zelf gaven: schap werd gegeven en ontvangen.

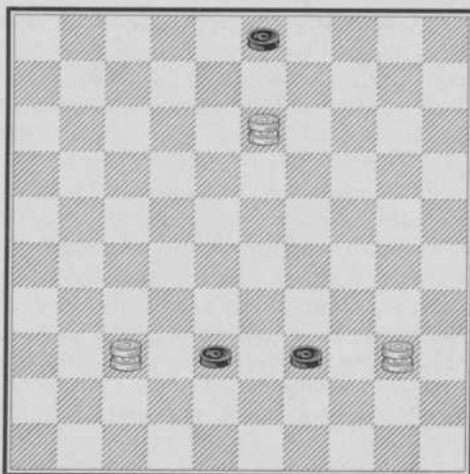
Hulde aan allen, die hebben meegewerkt om dezen geest te schepen, zooals thans op Constant heerscht. Moge het zoo blijven!!!

Tot slot mijn persoonlijke dank voor de zeer voorkomende wijze waarop men met mij omging; iedere kleine attentie, aan mij bewezen, deden mij Constant meer lief krijgen.

Het eindspel dat hierbij is afgedrukt, was volgens Mr. Blankenaar naar vorm en inhoud..... Excelsior; dat dit ook Constant's leus zal blijven, hoop ik van ganscher harte.

Eindspel probleem A. M. Olsen.

Eén goede zet in 't Leven kan net als
Eén goede zet op 't Dambord succes geven.

Oplossing van de goede zet, zie op blz. 28.

A. M. OLSEN.

HERINNERINGEN VAN EEN CONSTANTENAAR.

„Constant" dit is een naam, die mij vooral bij den aanloop tot mijn dammersloopbaan met ontzag vervulde.

Het was dan ook niet zonder eenige schroom, dat ik ongeveer 20 jaar geleden het Clublokaal der grooten, Het Rotterdamsch Leeskabinet aan de Gelderschekade betrad. Constant telde toen onder hare leden vele, uit dammersoogpunt bekeken, grootheden, wier namen ook thans nog in de damwereld algemeen bekend en geacht zijn. De sfeer welke van hen uitging, werkte op mij, die bereid was zijn hart aan het edele damspel te geven, min of meer beklemmend. Partijen en standen werden door hen aan aparte tafeltjes (zoo ongeveer in Comité-Generale) becritiseerd en uitgerafeld, waarbij het ge-klik-klak van schijven mij als iets Magisch in de ooren klonk. Zou ik ooit in de gelegenheid zijn met hen een partij te spelen, het leek mij onbereikbaar, ik durfde het niet wagen een uitnoodiging te stamelen. Mijn vriend Olsen echter, die in mij meende een toekomstig dammer ontdekt te hebben, baande mij den weg en dank zij de eminente en tactische wijze waarop deze groote heeren aan mijn schroom tegemoet kwamen (een eigenschap welke den leden van Constant steeds is bijgebleven) was het ijs spoedig gebroken. Olsen bleek mij echter meer in dan uit den brand te hebben geholpen. Ik kreeg een gevoel alsof ik wel naar huis kon gaan om eerst eens dammen te leeren. Wat kreeg ik op m'n kop! Maar dat moest anders worden. Met al mijn élan wierp ik mij op het damspel, ik moest en zou het leeren!

Na eenigen tijd verstek te hebben laten gaan, keerde ik in 1916 in Constant terug. Het was toen in het Leeskabinet na des avonds 9 uur bepaald spookachtig, want vanaf dat tijdstip werd, in verband met den heerschenden kolennoed, bij kaarslicht gespeeld.

Ik had mijn keus gedaan en één der „grooten", die de klassieke partij meer beheerschte dan de combinatie, uitgenoodigd en bereid gevonden. Dien avond boekte ik een overwinning en een uitnoodiging voor de volgende week. Revanche? Neen, het werd m'n 2e succes. Het 3e succes volgde een week later, hetgeen mijn tegenstander deed verzuchten dat wij het nog eens bij „normaal licht" moesten probeeren.

Het volgend jaar viel mij de eer te beurt voor het 1e van Constant uit te mogen komen in den wedstrijd om het kampioenschap van Nederland. Sedert speelde ik nog vele malen met hart en ziel voor Constant in competitieverband. Grooten telt Constant nog steeds, doch m'n vrees voor ze is verdwenen. Hoe kan het ook anders, bij zooveel gemoedelijkheid. Voor Constant heb ik altijd nog dezelfde gevoelens behouden als bij mijn intrede en mocht ik aleens door omstandigheden Constant eenigen tijd verlaten hebben, haar den rug toekeeren kan en zal ik niet. Ik blijf steeds mijn volle belangstelling in haar behouden, deze is nimmer verminderd. U Constantenaren dank ik voor wat gij voor mij steeds hebt willen zijn, in het bijzonder den heer Olsen, wiens toegenegenheid en prettigen geest ik steeds heb bewonderd.

Een aardig voorval waaruit diens zin voor humor moge blijken, volgt hier.

Op weg van het Leeskabinet naar huis liep hij op het Bolwerk tegen een man aan. Slagvaardig excuseerde hij zich door te zeggen: „Pardon, mijnheer, ik zag U niet!"

Hartelijk hebben wij daarna over dezen zet gelachen.

Dat zijn scherpzinnigheid niet minder is dan z'n andere goede eigenschappen, moge blijken uit het volgende: Eens kwam ik zonder iets te zeggen bij hem in den winkel en werd door hem ontvangen met: Ha! Brabertje! Ik nam mij voor een volgend maal hem te verrassen en het geluk diende terstond, want ik werd uitgenoodigd een pak spijkertjes voor hem te halen aan den overkant der straat. Toen ik, zonder door het minste (naar mijn meening) mijn persoonlijkheid te verraden terug kwam, ontving hij mij aldus: „Zoo, ventje, heb je je boodschap goed gedaan?”

Tot slot mijn beste wenschen voor Constant en Constantenaren en gaan we hoop ik welgemoed naar het 8e Lustrum.

Rotterdam, 3 October 1934.

M. B. BRABER.

„CONSTANT'S" ZEVENDE LUSTRUM.

Met genoegenvoldoe ik aan het tot mij gerichte verzoek, om ter gelegenheid van de viering van dit nieuwe lustrumfeest iets in Uw gedenkboekje te willen schrijven.

In den loop der jaren, die ik mij in de dambeweging bevind, heb ik wel eens vernomen, dat Constant eigenlijk een groote slok-op is voor de andere vereenigingen.

Dat klonk en klinkt nu nog minder prettig!

Het gezegde krijgt een andere en juistere beteekenis als men weet, waardoor van slok-op gesproken kan worden. Constant is een groote verzameling van sterke spelers niet alleen, maar van de ware beoefenaars van het spel, waarmede natuurlijk niet bedoeld is, dat zuster-vereenigingen niet over sterke beoefenaars van ons edel spel zouden beschikken.

Constant dan beschikt niet alleen over sterke dammers, maar over begaafde spelers, die willen en durven spelen.

Er is geen enkele officiële wedstrijd van de laatste twintig jaar aan te geven, waarin Constantenaren ontbraken en vele malen met den eerepalm uit het strijdperk traden.

Het is m.i. een wezenlijk belang voor spel en propaganda, dat bekwame spelers zich in wedstrijden meten.

Dat juist Constantenaren vaak het grootste percentage der inschrijvers uitmaken, is niet alleen toe te schrijven aan het groote ledental, waarover Constant immer beschikt, maar aan het groote percentage damlust harer leden.

Vanzelfsprekend is een niet aangesloten dammer-in-den-dop daardoor het allereerst geneigd om lid dezer nu feestvierende „slok-op" te worden en dezulken zullen hun damhonger bij haar altijd kunnen bevredigen, hetgeen voor Constant een wezenlijk compliment is!

Dat bij het stillen van dezen honger meningsverschillen ook Constant niet gespaard worden, is m.i. een bewijs van de groote activiteit harer leden. Dit zal uiteindelijk Constant nog grooter maken dan zulks reeds het geval is in dit jubeljaar, waardoor het innemen van één der eerste plaatsen in het Nederlandsche damleven zal blijven bestendig, welke positie haar van harte wordt gegund door den ondergeteekende.

A. HAGENAARS,

Lid van „Rotterdam".

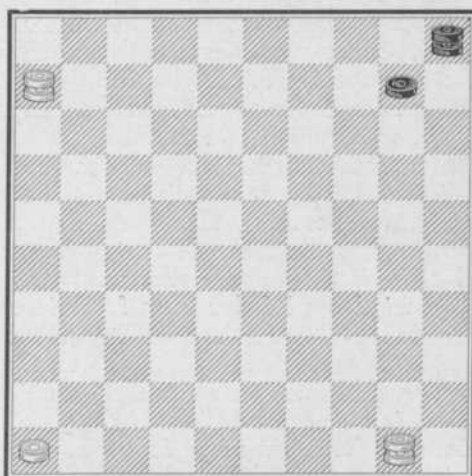
Rotterdam, October 1934.

De Damclub, die in Nederland
 Het eerst de damvlag heeft geplant,
 „Constant” gaat jubileeren!
 De stormen deden veel vergaan,
 Maar ons Constant bleef krachtig staan;
 Die club wil ik hier eeren.

Ja, onverbreekbaar is de band
 Die nauw mij bindt aan oud Constant,
 Geen macht die ons kan scheiden!
 Veel nieuwe sterren rijzen op,
 't Zijn dammers met een held'ren kop:
 Dat kan mij slechts verblijden.

Ontvang mijn Hulde! oud Constant,
 Draag fier Uw naam door heel het land,
 Speel steeds naar oude wetten!
 Wis wint ge dan een Eereprijs
 En is dat weer een nieuw bewijs
 Van fijne meesterzetten.

Eindspel Mr. C. Blankenaar

Oplossing zie blz. 28.

Rotterdam, October 1934.

C. BLANKENAAR.

Het avontuur
van den
Heer Schijf
lid van
Constant
Philidor

STRIJKROOVER: „JE GELD OF JE DAMBORD!”

„CONSTANT" JUBILEERT!

Gaarne voldoe ik aan het verzoek om voor het Gedenkboekje van „Constant" een korte bijdrage te geven.

1899—1934! — Vijf en dertig jaren is het geleden, dat men haar oprichtte. Alzoo: het zevende Lustrum!!!

„Constant": d.w.z.: Regelmatig, Vast, Standhoudend!

Wij staan nu aan den voor-avond van ons zevende Lustrum. Deze dag is voor „Constant" een dag van vreugde, van terugblikken en vooruitzien; maar tevens één van veel gewicht; hij is de zevende mijlpaal, die geplaatst wordt langs den weg van ons vereenigingsleven.

Wanneer ik mij een oogenblik verdiep in de beteekenis van het 35-jarig bestaan, bedoel ik daarmee in de eerste plaats een blik te werpen op hetgeen achter ons ligt, daarbij denkend aan de jaren die voorbij gingen, waarin „Constant" vele ups en downs — gelukkig echter voor het grootste gedeelte ups — heeft beleefd. Als ik dat doe is het dan niet vanzelfsprekend, dat ik dankbaar gedenk, mannen als Constant Stams Vervloet en niet te vergeten onzen huidigen praeses Koopmeiners.

Het belang van een dergelijke gebeurtenis is te bepalen door stil te staan bij de lange en moeilijke voorbereiding, bij de vele hinderpalen die ontmoet werden — en ik mag er ook wel aan toevoegen dat — vele minder prettige ervaringen, veroorzaakt door de daarbij betrokken personen, de vereeniging niet gespaard zijn. Dit alles samenvattend, moet ik tot de conclusie komen, dat het 35-jarig Bestaan toch wel een groot-sche gebeurtenis is, welke vele onzer en wellicht ook outsiders, nimmer hadden durven veronderstellen of verwachten.

Bij het 35-jarige Bestaan mogen wij wel even vaststellen, dat daar vanaf het begin rekening is gehouden met goede organisatorische beginselen en ruim inzicht, waardoor het mogelijk was de basis te vormen voor een vereeniging, welke voldoende levensvatbaarheid zou blijken te hebben, om haar naam „Constant" alle eere aan te doen.

Ik breng gaarne hulde aan allen, die hun krachten hebben gegeven om dit doel te verwezenlijken, hierbij speciaal denkend aan hen, die mij in mijn vroegere functie zijn voorgegaan, welke personen tijd noch moeite hebben gespaard, niet alleen om onze vereeniging in stand te houden, maar ook om haar tot bloei te doen geraken en haar een waardige plaats in den N.D.B. te verzekeren. Ik zou daarbij in waardeering te kort schieten, indien ik niet een woord van hulde bracht aan het tegenwoordig Bestuur, hetwelk op waardige wijze zijn Bestuurs-plichten vervult en aan die leden onzer vereeniging, die door hun prestaties op het geruite bord, er veel toe hebben bijgedragen om „Constant" een klinkenden naam in ons damwereldje te bezorgen.

Van harte hoop ik, dat „Constant", die in haar 35-jarigen loopbaan zooveel heeft bijgedragen tot de ontwikkeling van ons damspel, nog veel van zich zal doen spreken en dat het van zooveel verstand en geest getuigende spel onzer vereeniging haar zal stempelen tot de allerbeste van Rotterdam, van alle tientallen des lands!

Last not least: dat zij tot in lengte van jaren moge groeien en bloeien!

„Constant": krachtig, gevreesd en geëerd!

K. J. W. A. BOOSTEN,

Oud-secretaris.

EEN NEDERLANDSCHE GROET UIT NOORWEGEN.

In welk jaar kwamen de Noren in ons land? Was het niet in het jaar 1000? In elk geval is het reeds heel lang geleden!

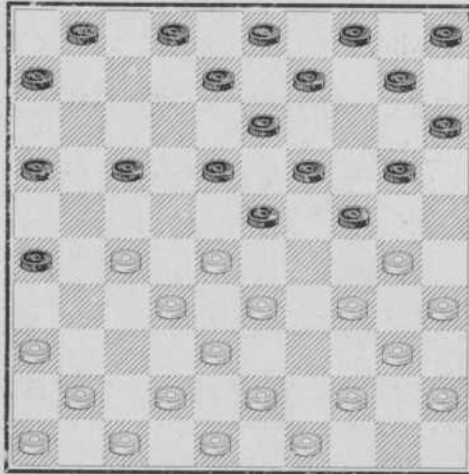
Blijkbaar heeft ons mede-lid, de Heer Eekhoud, zich laten verleiden tot het afleggen van een tegenbezoek, onder het motto: „Beter laat dan nooit!”

De schoone fjorden hebben hem geïnspireerd tot het vervaardigen van een fraaien lokzet, welken wij hier laten volgen onder de benaming:

De „Noorsche” Opening.

1.	33 28	18 23	39 33	12 18	3.	34 30	17 21	31 26	7 12
5.	26 17	12 21	44 39	20 24	7.	50 44	11 17	39 34	14 20
9.	37 31	21 26	31 27						

Zwart doet een lokzet.

„KONINGS-DAM-BROOD”.

„Koningsbrood”, het heerlijke banket
 Hebben wij, als „dam-kost”, hier voor U gezet.
 Drie soorten „baksels” gaan we verdeelen.
 't Is „lokken”, „slaan” en „eindspel” spelen!
 Op het Menu komt thans te staan:
 „Waar haalt die Konings het vandaan?!”

wit speelt een Lokzet

- 10 Zwarte schijven op 8, 9, 13, 16, 18, 19, 23, 26, 29 en 30.
 10 Witte „ „ 28, 32, 37, 40, 41, 42, 44, 45, 46 en 48.

Slagzet (wit speelt en wint)

- Zwart 11 schijven op 6, 11, 14, 15, 18, 19, 20, 23, 24, 26 en 29.
 Wit 11 „ „ 17, 25, 27, 32, 35, 38, 39, 42, 43, 44 en 50.

Eindspel (Wit speelt en wint.)

- Zwart 2 schijven op 14 en 15
 Wit 3 „ „ 21, 24 en 36

Oplossingen op bladzijde 28.

OPLOSSING EINDSPEL OLSEN

De zet is 13—2.

OPLOSSING EINDSPEL Mr. C. BLANKENAAR.

1. 50-22, dwingt tot 10-14 (op 10-15 volgt 22-31-37).
2. 22- 4, " " 14-19 (op 14-20 " 4-31-37).
3. 6-17, " " 19-23 (op 5-14 " 4-13).
(op 19-24 " 4-31 enz.)
4. 17-26, " " 23-28 (gedwongen wegens 26-37.)
5. 26-48, " " 28-32 (op 28-33 volgt 4-31 enz.)
en op 5-14 of -19 of -23 volgt
4-22 en wint op tempo.
6. 4-15 en wint, want op elke zet met de dam volgt 15-38.

OPLOSSING EEKHOUD.

Lokzet is 6-11

11. 27 21? 16 27 32 12 18 7!!
13. 30 25 23 32 25 23 11 17
15. 38 27 24 30 35 24A 13 19
17. 23 14 (of 24 13); 10 50 (of
8 50 met winst!

A. Indien wit 34 : 25, dan zw. 15—20; wit 25 : 14; zw. 10 : 50!

OPLOSSINGEN J. W. KONINGS.

(Oplossing: lokzet).

- 40 35 26 31?
- 35 33 31 36
- 32 27 36 29
- 27 21 23 41
- 46 37 16 27
- 37 32 27 38
- 48 43 38 40
- 45 23!!!

(Oplossing: slagzet).

- 27 21! 11 22
- 39 33! 26 17
- 35 30 24 35
- 33 13 18 9
- 32 27 22 31
- 42 37 31 33
- 44 40! 35 44
- 50 10!! 15 4
- 25 3!!

(Oplossing Eindspel).

1. 24 20!AB 14 19C
2. 21 17 25 14
3. 17 12 enz. met winst.
- A 1. 36 31? 25 30!
2. 24 35 14 19
3. ? altijd remise!
- B 1. 21 17 (of 16)? 14 19!
2. 24 13 25 30
3. ? eveneens remise!
- C 1. 24 20 25 30
2. 20 9 30 34
3. 9 4! 34 39
4. 4 22! 39 43
5. 36 31!! wint steeds.

EEN CONSTANT PRENTJE.

Als een Constantenaar kan dammen
Is hij in zijn Element.
Zit hij éénmaal voor zijn Dambord
Voelt ie zich eerst recht content.
Komt men een Constant-Lid tegen
In de één of and're straat
Het gesprek is niet geëindigd
Voor het over Dammen gaat.
Breng twee Constantenaren samen
'n Dambord, schijven, en secuur
Zitten ze na tien seconden
Reeds te spelen. . . en. . . met vuur!
Als er dan een mooie stand komt
of situatie — nog zoo zot!
Wanneer er maar iets aardigs „in zit”
Geeft hun dat — echt Damgenot.

Zoo ziet Ge hier op dit plaatje
Twee Dammers van het echte ras
Wien een match of wedstrijd-partij
Steeds opnieuw weer komt van pas.
Als zoo'n match van vijf partijen
Nauwelijks is afgedaan
Wordt een nieuwe alweer begonnen
Zoo gaat 't steeds van voren aan.
Ook maken ze graag Propaganda
Voor ons spel — naar allen kant
Om het populair te maken
Als goede Leden van Constant!

J. DE JONG.
B. COSTER.

NOORDZEE-KAMPIOEN.

De vacantielijd was aangebroken en na lang wikken en wegen was de keus bepaald op Noorwegen, het land van woeste natuur en noorderlicht.

Op een morgen dobberden we in een heerlijk zonnetje op de Noordzee en al spoedig werden door de passagiers allerlei spelen beoefend.

Zelf was ik al spoedig in een bridgeclubje opgenomen en was verdiept in dit zoo mooie kaartspel, toen plotseling mijn oog viel op een schaak-dambord. Toen was het met serieus kaarten afgeloopen en ging ik in de kwetsbare zône „down” en nog eens „down”.

Onder een voorwendsel zocht ik een anderen partner voor het kaartclubje op en ging op zoek naar een tegenstander om te dammen, want ik had een dambord gezien.

Deze was spoedig gevonden in een zeer bekend persoon uit de Amsterdamsche Schaakwereld.

We hadden een bord, en waar een bord is zijn ook schijven. Helaas... we kwamen bedrogen uit, want waar we ook zochten, van het matrozenlogies tot de commandobrug, we vonden geen steenen. We hebben hemel en aarde bewogen om aan steenen te komen, héél de bemanning, den kapitein inclusief, er naar gevraagd, doch het eenigste wat wij op den kop tikten, waren schaakstukken.

Mijn a.s. tegenstander was er uitermate mede in zijn schik, doch ik trok een bedenkelijk gezicht.

Na eenige partijtjes schaken, bleek mij al heel gauw, dat ik beter bij de downpunten had kunnen blijven, want ik kreeg genadig op mijn kop.

Echter bleek mij, dat we meer damvrienden aan boord hadden en de afspraak werd gemaakt, in het Hotel 's avonds een wedstrijd te organiseren, want in het Hotel hadden ze natuurlijk een dambord.

Den eersten avond in 't Hotel ging ik er direct op uit om het dambord te vragen. Op mijn vraag of ze dit hadden, kreeg ik ten antwoord: „Zéker, mijnheer.”

En jawel, daar kwam de Directeur in hoogst eigen persoon er mede aan. Een hoera'tje ging op, doch ontgoocheling..., bij het bord waren... schaakstukken.

We wilden toch doorzetten en namen klontjes suiker, de zwarte stukken werden voorgesteld door een potloodkruis. Mijn partner had echter zonder erg bij het bedenken voor zijn zetten binnen een kwartier de helft van zijn stukken opgegeten.

Toen hebben we het maar opgegeven.

Op den terugweg werd Stavanger aangedaan, en eindelijk hadden we resultaat. We kochten een dambord met 32 ruiten en 24 schijven, andere borden bestonden niet in Noorwegen. Ze noemden ze daar „Dambrikker”.

Het was op den volgenden morgen, dat de wedstrijd aan dek werd gehouden. De inzet was: het kampioenschap Dammen Noordzee.

Vier personen hadden zich er voor aangemeld. Wedstrijdleider was een Belasting-Inspecteur uit Rotterdam, welke begon met dreiging van een navordering, indien niet correct werd gespeeld.

's Morgens om 10 uur begonnen, was reeds om één uur de laatste partij aan de orde, hetgeen vlugger is dan bij het kampioenschap van Nederland.

Zelf was ik één van deze twee spelers, en had al bij remise, het kampioenschap in mijn zak.

Deze laatste partij was zeer interessant, daar ik op een gegeven oogenblik bij een slagzet twee om vijf kon nemen.

Mijn tegenstander zag het na zijn zet echter ook en dreigde me over boord te gooien als ik er gebruik van maakte.

Waar ik echter banger was voor de navordering, nam ik de twee om vijf toch, ...en was kampioen. Een hartelijke toespraak volgde en de vlag van „Constant” ging in top.

Zijn er onder de lezers, die mij voor dit kampioenschap willen uitdagen, dan hou ik mij aanbevolen om voor hun rekening in de volgende vakantie aan boord van een passagiersschip, partij te geven.

A. v. d. H.

VOOR EN NA 18 OCTOBER 1923.

Met genoegen voldoe ik aan het verzoek der Lustrum-commissie, om het Gedenkboek, dat ter gelegenheid van het 35-jarig bestaan der Damsvereniging „Constant” zal worden uitgegeven, eenige herinneringen op schrift te stellen.

Aangezien men bij een jubileum altijd onwillekeurig aan de vooraf gegane jaren denkt, wil ik, om in dien trant te blijven, den tijd bespreken, waarin ik lid werd van „Constant”.

In den zomer van het jaar 1923 had ik, als 15-jarig leerling aan de Handelsschool aan het Van Alkemadeplein, een schoolvriend, genaamd Joop van Santen, die mij op een goeden dag zeide, dat hij een jongen kende, die zóó buitengewoon goed dammen kon, dat het onmogelijk was, hem te verslaan.

Uit nieuwsgierigheid liet ik, nog nimmer van het damspel gehoord hebbend als spel, dat op bijna wetenschappelijke wijze in verenigingen en bonden wordt beoefend, mij met dien wonderlijken dammer in contact brengen, wiens naam was Cohen, en van wien ik direct een gevoelig lesje kreeg op het dambord.

De slagen, die hij mij liet zien en de uitleggingen, die hij mij gaf, deden mij dra ernaar verlangen, meer van het damspel te weten en zoo kwam het, dat wij, zonder onzen vriend van Santen, die niet zoo'n groote belangstelling voor verdere studie van het dammen aan den dag legde, ons samen trachtten te bekwamen op de 100 vierkanten.

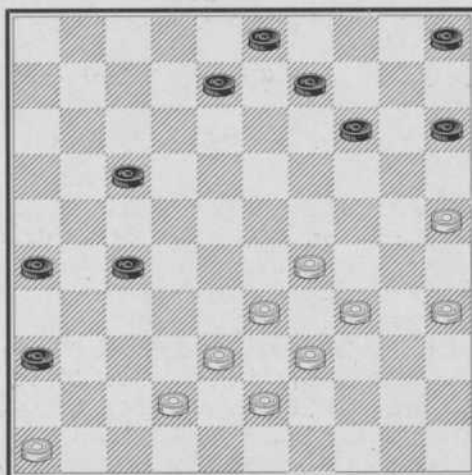
De zomervacantie van de school was daartoe een uitstekende gelegenheid. Het feit, dat wij dicht bij elkander woonden, werkte er zeer toe mede, dat wij elkander dagelijks ontmoetten. Aldus werden 6 weken dag in dag uit, van 's morgens vroeg tot 's avonds laat, met dammen doorgebracht, waarbij vrijwel alle in de Gemeentebibliotheek van Rotterdam beschikbare damboeken, van a tot z werden doorgewerkt.

Wij lazen in die boeken natuurlijk ook van het bestaan van „Constant”, maar wisten die vereniging, die op ons een geheimzinnige aankingskracht uitoefende, niet te vinden. Mijn leermeester wist hierop raad en heeft „Constant” ontdekt, door net zoo lang in allerlei café's en lunchrooms in de binnenstad navraag te gaan doen, totdat hij vernam, dat „Constant” gevestigd was in „Allegetti”, een lunchroom, die destijds gevestigd was juist vóór de Passage, aan de Korte Hoogstraat.

Het feit, dat wij uit de courant vernamen, dat ter opening van het

winterseizoen in „Constant” een simultaanséance zou worden gegeven door den heer J. J. de Boer, was voor ons aanleiding, om ons daar als deelnemers aan te melden en in dat simultaanspel, waarbij de simultaanspeler 27 partijen won, 3 remise maakte en er 1 verloor, mocht ik het genoeg smaken, mijn partij in den volgenden stand in mijn voordeel te beslissen:

Zwart: Ph. J. Ham.

Wit: J. J. de Boer, simultaanspeler.

Zwart deed 17—22, dreigend 22—28. Wit wilde dit met 29—23 pa-reeren, waarop echter volgde (14—19) 23 : 14 (9 : 20) 25 : 14 (22—28) 33 : 31 (26 : 48) en zwart won. De slag is zeer eenvoudig en had door wit met 34—30 afgewend kunnen worden, omdat dan op (22—28) 33 : 31 (26 : 48) onmiddellijk 39—34 volgt en het spel blijft gelijk.

Aangezien men als beginnend dammer echter nog betrekkelijk weinig slagzetten heeft gezien, is men geneigd, alles, ook het eenvoudigste, mooi te vinden. Het is een soort naïveteit, die men dankt aan zijn on-kunde; alles wat men in het spel ziet gebeuren, is nog nieuw en maakt daarom veel indruk.

Vandaar dan ook, dat ik het bovenstaande, dat, indien ik het thans in een partij zou toepassen, mij slechts matige voldoening zou schen-ken, schitterend vond en er opgetogen over was.

Dit bewijst feitelijk, dat men als beginner naar verhouding meer plezier van het damspel beleeft dan als verdere gevorderde; laatstge-genoemden stellen hogere eischen, voordat zij iets mooi vinden en zijn minder gauw voldaan.

Deze toestand is m.i. zeer gunstig voor het damspel; de beginner wordt dus, indien hij er maar iets voor voelt, om zich erin te bekwa-men, dra geboeid door alles wat hij aanschouwt en wordt dan leergierig.

Zoo verging het ook mijn vriend Cohen en mij. Wij werden lid van „Constant” op den 18en October 1923 en zijn steeds voortgegaan het damspel te blijven beoefenen en bestudeeren.

Inmiddels heeft „Constant” twee lustra gevierd, n.l. in 1924 en 1929. Laatstgenoemd damfestijn heb ik niet bijgewoond, omdat ik toen te Antwerpen woonachtig was, doch het Zilveren Feest, het 25-jarig be-staan in 1924, heb ik medegemaakt.

Uit een oud schoolschrift, waarin ik destijds al mijn partijen noteerde, neem ik de volgende partij over, bij die gelegenheid gespeeld tegen den wereldkampioen Herm. Hoogland uit Utrecht, die toen voor „Constant” kwam simultaneeren:

Wit H. Hoogland, simultaanspeler; Zwart Ph. J. Ham.

(De witte dam slaat horizontaal over de zwarte dam volgens de Speelwijze Hoogland, die in deze simultaanséance werd toegepast op verlangingen van den simultaanspeler).

1.	33 28	17 21	39 33	21 26	29.	41 32	10 14	46 41	5 10
3.	44 39	11 17	50 44	17 21	31.	41 37	8 12	34 30	10 15
5.	34 29	18 23	29 18	12 23	33.	39 33	12 17	44 39	6 11
7.	35 30	20 24	30 25	7 12	35.	39 34	18 23	37 31	21 26
9.	33 29	24 22	32 27	21 32	37.	31 27	26 31	30 24	19 39
11.	38 29	15 20	42 38	13 18	39.	28 10	39 37	10 5	31 22
13.	47 42	1 7	39 33	9 13	41.	5 41	17 21	41 47	21 26
15.	44 39	4 9	49 44	7 11	43.	38 32	11 17	43 38	13 18
17.	40 34	2 7	45 40	18 23	45.	32 27	22 31	36 27	9 13
19.	29 18	12 23	40 35	7 12	47.	38 32	3 9	47 33	18 22
21.	34 30	12 18	38 32	11 17	49.	27 18	13 22	48 42	16 21
23.	42 38	17 21	30 24	20 29	51.	33 38	22 27	38 49	27 47
25.	33 24	19 30	25 34	14 19	53.	49 46.			
27.	32 28	23 32	37 28	26 37					

De partij werd hier remise gehouden wegens vergevorderd uur; toen ik den volgenden morgen probeerde, den heer Hoogland in zijn hotel te bereiken, om de partij eventueel nog te kunnen uitspelen, was hij reeds afgereisd.

Hetzelfde schrift, waaraan bovenstaande partij is ontleend, bevat nog de volgende partij, gespeeld als beslissingspartij om het eerste bord van het 3e tiental van „Constant” (waarvoor wij beiden evenveel punten hadden) op 6 November 1924 tusschen N. Cohen, wit en Ph. J. Ham, zwart.

1.	34 30	17 21	30 25	21 26	33.	33 24	15 20	24 22	17 48
3.	40 34	18 23	34 30	20 24	35.	8 17	48 45	38 33	45 12
5.	32 28	23 32	37 28	26 37	37.	39 34	12 45	33 29	45 31
7.	41 32	12 18	44 40	18 23	39.	36 27	11 17	30 24	17 21
9.	46 41	11 17	41 37	14 20	41.	17 22	21 26	22 18	26 31
11.	25 14	9 20	50 44	7 12	43.	24 19	31 37	19 14	37 41
13.	37 31	12 18	31 27	20 25	45.	14 10	41 46	10 4	16 21
15.	42 37	25 34	40 20	15 24	47.	18 13	21 26	43 39	46 14
17.	47 12	17 21	44 40	21 26	49.	39 34	14 25	34 29	25 20
19.	40 34	6 11	37 31	26 37	51.	29 23	20 47	4 10	47 41
21.	42 31	10 14	34 30	4 9	53.	10 19	41 36	23 18	6 11
23.	49 44	5 10	44 40	10 15	55.	19 46	11 17	46 28	17 21
25.	30 25	1 6	40 34	8 12	57.	28 32	36 27	32 37	27 43
27.	34 30	2 8	48 42	12 17	59.	35 30	43 25	37 14	25 9
29.	45 40	14 20	25 14	19 10	61.	13 4			
31.	28 19	8 12	19 8	24 29					

Zwart geeft op, het eindspel wordt snel gewonnen: 26—31; 62. 4—10, 3—9; 63. 10—28 en door afwisselend 28—23 en 23—28 te blijven spelen, wint wit gemakkelijk.

Ten slotte nog een aardige partij uit de Jubileumwedstrijden van „Constant” van 10 jaren geleden: Wit L. Spruyt; Zwart Ph. J. Ham.

1.	33 28	17 21	39 33	21 26	29.	42 31	6 11	46 41	10 14
3.	44 39	11 17	28 23	19 28	31.	41 37	11 17	31 26	14 19
5.	33 11	6 17	50 44	17 22	33.	27 21	4 10	37 31	3 8
7.	32 28	22 23	39 28	14 19	35.	43 39	10 14	39 33	14 20
9.	37 32	26 37	42 31	10 14	37.	16 11	7 27	31 11	12 17
11.	47 42	5 10	41 37	18 23	39.	11 22	18 27	48 42	13 18
13.	34 40	20 25	40 34	15 20	41.	42 37	20 24	37 32	9 13
15.	34 29	23 34	30 39	20 24	43.	32 21	23 28	33 22	38 16
17.	39 33	16 21	44 39	21 26	45.	36 31	25 30	38 33	8 12
19.	31 27	12 18	49 44	7 12	47.	31 27	12 17	33 28	8 13
21.	28 22	1 6	22 17	12 21	49.	26 21	17 26	28 22	26 31
23.	27 16	2 7	32 27	19 23	51.	22 13	19 8	27 36	8 12
25.	33 29	23 34	39 19	14 23	53.	36 31	16 21		
27.	44 40	8 12	37 31	26 37					

Ik hoop, dat ook het tweede Jubileum, dat ik in Constant medemaak, op luisterrijke wijze zal mogen worden gevierd en dat de deelnemers aan de Lustrumwedstrijden genoeglijke partijen zullen spelen.

Rotterdam, 30 Sept. 1934.

PH. J. HAM.

EEN CORRESPONDENTIE-DAMGESCHIEDENIS.

Hè, wat vervelend. Daar had ik me nou een prachtkans om als eerste in den wedstrijd aan te komen, vergooid, door achter elkander twee partijen, nota bene tegen z.g. zwakkere spelers dan ik, te verliezen. Vier punten verloren. En wat erger was: kans om toch nog twee te worden, werd er gelijk sterk door verzwakt.

'k Was woest. Niet op mezelf, zooals het behoorde, want wie gaf nou een tegenstander zoo maar een schijf cadeau, daar moest je stapel voor wezen, nee, ik was woest op het damspel. Inplaats dat ik de houtjes onder mijn ervaren vingers vooruit deed stormen, waren zij mij de baas geworden en hadden me „damblind” gemaakt.

Als het zoo doorging, zou ik er den brui maar aan geven en het damspel vaarwel zeggen. Het vooruitzicht nooit meer onder mijn gezellige damvrienden te verkeerren, maakte me nog meer uit mijn humeur. Natuurlijk regende het buiten, natuurlijk had ik geen huissleutel in mijn zak, natuurlijk lagen de menschen bij wie ik in kost was al op bed en even natuurlijk duurde het een eeuw voor ik open gedaan werd, zoodat tegelijk de maat vol was en overliep. Ik verweet mijn hospita den huissleutel op een verkeerde plaats gelegd te hebben; ik verweet haar te ordelijk te zijn. Stel u voor, en ik zei nog veel meer. Zij zei ook wat.

daar is ze vrouw voor, en toen nam ik de beleefdheid in acht om te antwoorden. Natuurlijk.

Enfin, om kort te gaan, er vielen harde woorden. Nijdig trok ik, op mijn kamertje gekomen, de deur achter me dicht. Wat verbeeldde dat mensch zich eigenlijk. Mijn hospita ging mopperend over het lastige damvolk naar bed terug.

Toch is mijn hospita de beste maatjes met het damspel geworden!
Hoe dat zoo gekomen is? Luister dan maar.

Op een Donderdag, den wekelijkschen clubavond van Constant, hoorde De bewuste dame beoefende onze sport met evenveel liefde als wij; den we, dat een jongedame beleefd verzocht om correspondentiespelers, echter het ontbrak haar aan partners en aangezien ze liever niet persoonlijk met de spelers damde, vroeg ze correspondentiedammers.

Ik was juist in een goede bui en gaf me als een der eersten op om te correspondeeren (pardon, ik bedoel correspondammen) met de onbekende partnerin.

Wat zal ik er doekjes om winden? 't Is niet bij correspondammen gebleven, 't is ook correspondeeren geworden. Dat was noodig voor toelichtingen op het damspel. Bij correspondeeren kon het ook niet blijven. Veel schrijven is vermoeiend. Praten gaat gemakkelijker.

We damden dus en..... praatten. De rest begrijpt u al. We werden een „dampaar”. M'n hospita klaagde en mopperde niet meer op ons geliefd spel, want..... haar kostganger kwam nooit meer boos thuis, zelfs niet als hij verloren had. Nee, nijdig worden op het damspel, dat hem een blijvende en altijd bereide dampartnerin bezorgd had, kon hij niet.

Dus: in dezelfde volgorde als het eerste gedeelte: ik niet boos, zij niet niet boos.

Leve Constant! Leve het damspel!

Leve mijn Damgenootje!

Ik heb geschreven.

EEN DAMMERAAR

(Noot redactie):

Schroom niet „damgenootje!”, kom naar Constant,

Dan weten we, aan wie „Dammeraar” zijn hart heeft verpand.

Gewis, dat deze gang je nooit zal berouwen!

Of wacht je liever, tot hij met je gaat trouwen?

Bij een bekend fotograaf te dezer stede kwam in Juli een clublid 's morgens om 10 uur een foto laten maken. Onze fotograaf is een zeer enthousiast dammer.

De foto werd gemaakt bij..... kunstlicht.

TERUGBLIK.

Circa 40 jaren geleden, het was in het Poolsch koffiehuis te Rotterdam, dat ik kennis maakte met de vier groote figuren die zooveel hebben bijgedragen tot de ontwikkeling van ons damspel.

Zij waren wijlen **Vervloet, Leclercq, Blankenaar** en **Constant Stams**. Nog zie ik het schrandere gelaat van den Franschman wijlen Leclercq. De man die gedurende 15 jaren het tijdschrift „Le jeu de dames” geheel alleen verzorgde.

Welk een liefde had Leclercq voor ons spel! Hij analyseerde de partijen, componeerde indien noodig problemen en met een primitieve handpers drukte hij zelf het tijdschrift. Ook was daar wijlen Constant Stams met zijn joviaal rond uiterlijk, die in dien tijd een uitmuntende rubriek redigeerde in de Wereld-Kroniek en een uitgebreide correspondentie voerde met de Fransche damspelers. Een pionier, die het spel in wetenschappelijke banen leidde en ter eere van wien de eerste club in ons land „Constant” gedoopt werd.

Wijlen Blankenaar was de dichter-dammer. De idealist, die ons mooie spel zoo vaak in verzen bezong. In hem eerden wij den vader van onzen grooten eindspel-componist, en in zijn gastvrij huis bestudeerde ik zoo dikwijls te zamen met zijn zoon die onvergetelijk mooie eindspelen.

Tenslotte wijlen Vervloet, de aristocraat in onze damwereld. Hij was wél de meest vooraanstaande figuur, die in latere jaren langen tijd onze leider is geweest. Uit de geschiedenis van zijn leiderschap zullen de jongeren steeds kunnen leeren **hoe men met terzijdestelling van eigen persoonlijkheid de belangen der damwereld dienen kan.**

Weinig dacht ik toen, dat ik nog eens gedurende een twaalfstal jaren de eer zou hebben, te zamen met Vervloet, zitting te hebben in het bestuur van den Nederlandschen Dambond en redacteur van zijn tijdschrift te zijn.

Van deze vier Grooten is geen meer in leven, doch hun werk is gebleven.

Wat het damspel is geworden, hier te lande en in Frankrijk is voor een deel hun werk. Gedreven door liefde voor het damspel, besloten Blankenaar, Stams en Vervloet een damclub op te richten. Helaas, Stams mocht die stichting niet beleven. Betrekkelijk onverwacht is hij heengegaan.

Toen de club werd opgericht, besloten Blankenaar en Vervloet, die club, ter eere van hun grooten vriend en dammer, „Constant” te noemen. De geschiedenis van Constant is ten nauwste samengeweven met de ontwikkeling van ons spel.

„Constant” is de eerste club van beteekenis geweest en is dat gebleven. Gedurende haar 35-jarig bestaan heeft zij een reeks van overwinningen behaald. Haar eerste 10-tal was in dien tijd onoverwinnelijk.

Als gezegd, Blankenaar en Vervloet zijn niet meer en dit schrijvende, denk ik terug aan dien tijd van voor 40 jaren in vergelijking met thans.

Nu behoor ik tot de oude generatie voor wien het bij de herdenking

van het 35-jarig bestaan van „Constant” een behoefte is, voor de jongeren de herinnering levendig te houden aan hun groote voorgangers. Ik dank de commissie, die mij hiertoe in de gelegenheid stelde.

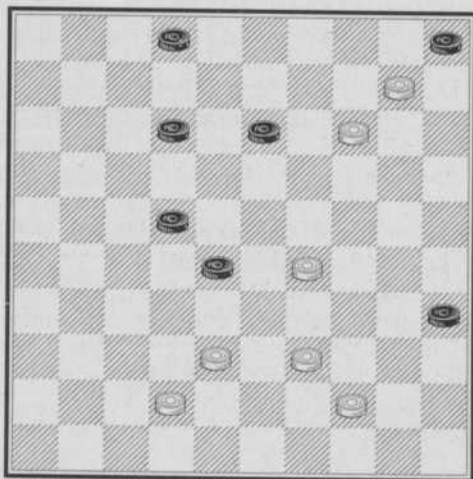
Scheveningen, October 1934.

J. DE HAAS.

Onderstaand eenvoudig stukje is door Vervloet 24 jaar geleden samengesteld ter gelegenheid van een feest. Het onderschrift, dat ik overneem, doet ons Vervloet als mensch en denker waardeeren. Zijn woord is voor ieder leerzaam.

DE DEUGD VAN HET DAMSPEL.

Bij de ontwikkeling van deugdelijke spelkennis en doorzicht, is het streven naar deugdelijk verband van de stukken wel een der eerste en duurste plichten van den ijverigen beoefenaar van ons kunstige spel. Zet men de volgende stelling op:

dan springt al dadelijk in het oog, dat wit door damhalen met 10—4 op 't eind wel winnen zal. Doch zie. De deugd van scherpzinnig doorzicht komt in het spel en leidt aldra tot voldoening aan den hooger eisch om door 29—23 14 : 28, 23—18, 44—40, 38 : 20 op vernuftige wijze den kamp onmiddellijk afdoende te beslissen.

Biedt hier het spel niet wederom, gelijk reeds zoovele malen be-toogd, een beeld des levens, waar dit eenvoudige voorbeeld ons van-zelf brengt tot waardeering van talent?

Bovendien leidt de deugd in 't damspel niet alleen tot beter door-zicht en duurzaam streven op den weg naar hooger kennis en vol-making, maar kweekt ook aan de deugd van broederschap en gezellig samenzijn.

Voorwaar, in de deugd ligt wel de heerlijkste toekomst voor de gansche menschheid besloten.

Daarom zij dan ook weer voor elken ernstig naar ontwikkeling stre-venden damspeler de kernspreuk, die als met vlammend schrift zijn baan verlicht:

„Voor Alles Deugd”.

DE D DER DAMMERS. DARTELE DAMAARDIGHEID DAARGESTELD DOOR DEN DENKENDEN DAMMER.

De dammer, door damwoede doordrongen, deden doorgaans de duisterst donkere dingen des dambords.

De diepste dooréénvlechtingen der damkunst deden dikwijls de doodelijkste dreigingen doorschemeren. De dreigendste damslagen dwongen den damspeler dikwijls de damschijven door dwangspel danig doen doorschuiven; daarop doorschouwend den daarna dreigenden damslag.

De dolste doorzetting der dampartij deed de daverendste damcombinaties dooréénloopen, doch door degelijk diep doordenken doorzag de damtegenspeler daarop dra deze dreigende dingen.

Deze deed dan direct daarop de degelijke doordachte dreigingen doodloopen, doordat deze de damschijf deed doorgaan, die dus daardoor de damruit dertig tegelijk deed dekken.

Doch de damcombinatie, degelijk doorzien door den dreigenden dammerszet der donkere damschijven, deed de dingen der degelijk doorgevoerde damkunst, dewelke deden doorkomen, den driest dreigenden damslag. Duidelijk, dus degelijk demonstreerde de damspeler der donkere damstukken dit, dat derhalve deze dreigende damcombinatie degelijk doorging.

De denker die daaraan dacht, duizelde, dadelijk daarop doorziende deze dubbele dreiging!

De damspeler der donkere damstukken, deed dus daarna door doortastend damspel drie der damstukken duikelen!

Doch de denkende dammer dacht daarna dringend door, deed daarop den duurbetaalden dam doodloopen door de dekkende damschijf direct daarvoor doende dringen. Dit demoraliseerde den dammer der donkere damstukken dusdanig, dat deze de damwinst direct daarop derfde!

Dadelijk daarna duikelde de dam.

Dit deed de deur dicht.

B. COSTER.

DAMMEN EN GOOCHELEN.

Het gebeurde in onze goede club, destijds nog bij Coomans, dat ik me stond te verpozen bij een eindspel tusschen een onzer spelers en een speler van een andere vereeniging. Het was een eindspel van vijf om vijf geloof ik; in ieder geval met gelijk aantal stukken en zoo op het eerste gezicht een echt remisestandje.

Toen gebeurde er iets wat ik op damgebied nog nooit gezien had en ik heb het later ook niet meer gezien.

Met een uitruil van een om een pakte onze clubgenoot twee stukken van zijn tegenspeler in plaats van een en zonder dat een van beide spelers het in de gaten had, want even later verbaasden zij zich allebei evenzeer dat de stand niet meer gelijk was. Ik had het wel gezien maar ik wist niet of ik mij hierin mocht mengen (ik weet het trouwens nog niet) en ik hield dus mijn mond, hoewel ik innerlijk den grootsten schik had.

Het zal den lezer wel niet verwonderen dat onze Constantenaar de partij gewonnen heeft, maar dat vooral de verliezer het met zichzelf niet goed eens was hoe één van zijn stukken was weggegoocheld.

M. DE JONG.

VAN DAMMEN GESPROKEN.

Constant had een vereeniging uit een klein plaatsje op bezoek, welke een wedstrijd speelde tegen een onzer lagere tientallen. Onze gasten hadden onder hun spelers een invaller; tusschen haakjes een kerel als een boom, van wiens spel zij blijkbaar niet erg zeker waren, want hij kreeg voor het begin van den wedstrijd verschillende wenken als: Jan maak je maar niet zenuwachtig en Jan, niet te vlug zetten hoor en dergelijke.

Toen de wedstrijd eenmaal een poosje aan den gang was, vond een van Jan's medespelers het zeker noodig om eens bij Jan te informeeren en vroeg aan hem: gaat het nogal Jan? Waarop Jan triomphantelijk een van zijn kolenschepjes in de hoogte stak en den vrager toeriep: Nou kijk maar eens, ik heb al een kl... vol! zich natuurlijk niet goed bewust zijnde van het feit dat zijn tegenspeler er minstens al twee meer had dan: een kl... vol.

M. DE JONG.

Ruiten, ruiten, niets dan ruiten,
Ik ken ze al wel van buiten
Als ik maar tot vijftig tel.
Ruiten om ze uit te buiten,
Waar je somtijds naar kan fluiten
Maar dan zit je in de knel.

Schijven, schijven, niets dan schijven,
Waar je dikwijls af moet blijven,
Omdat het niets anders kan.
Schijven die men op kan drijven,
Al weet je ook niet waar ze blijven,
Daar snap je dan niets meer van.

Zetten, zetten, steeds weer zetten,
Zetten waar je op moet letten,
Overweegt Uw zetten wel!
Zetten die zeer veel beletten,
Tegenstanders wel verpletten,
Zettend zit dat in ons spel.

Kleuren, kleuren, wat een kleuren,
Kleuren waarmee 't moet gebeuren,
Zwarte kleuren — en ook wit.
Een kleur die je soms op kan beuren
Of wel naar de diepte sleuren,
Als je in de penarie zit.

Dammen, dammen, niets dan dammen,
Die combinatie's doen verlammen,
Staan ze op den goeden ruit.
Witte dammen, zwarte dammen,
Waar je 'n mooien slag mee nam, en
Haalt daarmee de winst er uit.

Ruilen, ruilen, dikwijls ruilen,
Het is wel eens om te huilen,
Ruilen is ook wel eens dwang
Tegen ruilen helpt geen pruilen,
Noem het maar gewoon af-ruilen
En denk: wie veel ruilt is bang.

Denken, denken, steeds maar denken
Denken als de schijven wenken
Op het Honderd ruitig bord!
't Spel waarbij het doel is — denken
Somtijds zelfs heel diep doordenken
Voor een slag genomen wordt.

Combineeren — Combineeren
Combineeren — keer op keeren!
Wat van 't spel de opzet is...
Maar met al dat Combineeren
Moet men toch wel heel goed leeren
Of het ook een lokzet is!?

Klokken, klokken, wat een klokken,
Dubbele klokken, die niet jokken,
't Vlaggetje hangt in den nok.
Klokken zijn niet te verlokken,
Al zit je lang er bij te blokken,
Dammers denken aan de klok.

Spelen, spelen, steeds weer spelen,
Spelen om de eer te deelen,
Liever echter win je 't wel!
Spelen dat nooit gaat vervelen,
We willen het hier niet verhelten,
Spelen we steeds ons edel spel.

B. COSTER

DWAZE INVALLLEN.

Juist stond **DE BOER** te kijken naar zijn vrouw, die een **zeBRA BEREED**, toen ik mij aanmeldde. — Hij vroeg mij, zoolang in de kamer te gaan, waar ik al gauw op de di**VAN DER DOE**zelige familie zat. — „Ik be**GEER LING**erieën“, zei de boerin, die mij voor een reizend koopman hield. — „Mijn naam is **JANSEN**“, antwoordde ik.

Met een electriche t**RAMBAT**terij gewapend gingen we naar den kelder, waar ik haast in een vat met co**COS TER**echt kwam.

De spiritualiën van den landman, in 't bizonder de jenever, **BLEEK HOUD**baar te zijn. Hij lustte „b**OLS**“ EN „bitter“ en kon er veel **VAN BERGEN**, maar een „**VOORBURGH**“ overtuigde hem meer. Hij nie**STE EN SMAK**e met z'n lippen.

Eens was de boerin dronken geweest. „Wat **WAS SE NAAR!**“, vertelde mij haar echtgenoot. Radicaal had hij haar hoofd **ONDER WAT**ER gestopt, nadat zij een uur als in een too**VERMOLEN** had gedraaid.

Weer in de kamer gekomen, hoorde ik gekrijsch; in de **KOOI MAN**keerde Lorre niet. Twee knechts stonden te wachten, een groote en een kleine. De **LANGE WISCH**te het zweet van z'n gezicht en de kleine riep tot he**M**: „**AH**, Nu zijn we, waar we wezen moeten!“ Toen werd de Lange **BOOS, TEN**gevolge waarvan de kleine hard wegliep.

De radio stond aan; de **K.R.O., U WEL**bekend, gaf juist het woord aan den Heer **IDZERDA**, uitvinder van een koffie-extract, hetwelk door den slagzin: „**KOOP ME IN ERS**atz-vorm“, zoo populair was geworden. Hierna volgde een politieke redevoering: „Het „**PRO**' **SIERT**, het 'contra' zegeviert“. Tenslotte zong een koor: „Er waren twee **KONINGS**kinderen“.

Op een kleine tafel in den hoek lagen diverse boeken, o.a. „De martelgang van **KROMME Lindert**“, van **A. M. DE JONG**; voorts een verhandeling van Dr. **JANN**: „**EMAN**cipatie in het boerenbedrijf“.

Het mooie weer lokte voor een wandeling langs de rivier en in den omtrek. **VAN DUIN** en strand zag ik niets.

Bij den in**HAM VAN DE WAAL** Stond het water thans vrij laag.

In het dorp viel direct een groote reclame te bespeuren, welke de groenteboer daar had geplaatst: „Eet meer **JUTTE**peren!“

Aan den fruit**WINKEL MAN**keerde veel. **BR!!** „**IN KERS**en mogen wel pitten, maar geen wormen zitten!“ Ik gaf een pond peren cadeau aan een kind, dat daar liep. „**DeEL ZE** maar met je zusje“.

Vriendelijk dankend ging ze heen, terwijl ze een liedje neuriede: „**VAN DER VELDEN** korenaren!“

Mijn gastheer achtte haar vader eigenwijs. Het was iemand, die **ZWART : WIT** noemde. Hij verkocht van alles; z'n **KAR** Stond voor het huis. In **DE HAAS**t, om weg te komen, had hij een en ander er zoo maar opgegooid.

We liepen nog een eind om. **VAN DIJK** tot dijk zag ik niets dan landerijen.

Een der landlieden had een grooten tuin. Toen hij mij opmerkte, zeide

hij: „Kom er maar in, dan maG-IE LENTebloemen plukken; de STRUIKen zitten vol.” „M'n dochter JoPI ONderneemt iets nieuws; ze houdt bij.” „Ja, ja”, mompelde hij, „een bij is een nijVER DIER”.

Op den terugweg kwam de boerin ons zeer ontdaan tegemoet; „op de BRINK MANkeerde mijn fiets en VAN DE HOR STond het gaas open; Lorre was ontvlucht”.

„Daar weet onze jongste meer van”, zei mijn vriend en hij had gelijk. Ongeveer honderd Meter van het huis stond het zoontje van DEN BOER ons op te wachten. Toen hij ons aan zag komen riep DE JONGen: „FOTOGRAAF! Maak je hier een plaatje van? Hij had de fiets aan de eene, de papegaai aan de andere hand.

Zoo eindigde mijn bezoek en tevens dit verhaal.

Jo E.

Louter om dit blad te vullen, wordt een slot thans aangebracht.
Eischt dus nièt, gij waarde lezer, dat iets van mij wordt verwacht.
Veel copy bevat dit Boekje, zoo van alles door elkaar
Eerbied voor de dichters, schrijvers, medewerkers altegaâr.
Constant; club van trouwe leden; blijft nog menig jaar bestaan!
Ondanks wellicht tegenslagen: „Doe Uw naam Steeds eere aan!”
Nimmer zullen wij versagen, als het haar belangen geldt.....
Samen streven, samen strijden, op het zwart-en-witte veld.
Troostend kan het damspel werken, als de zorg U soms bedreigt.....
Alles zijt ge toch vergeten, als ge „aan het dammen tijgt!”
Na den winter komt de lente; na de regen..... zonneschijn,
Tot het 40-jarig Constant-feest!..... Laat de tijd dan „beter” zijn.

J. E.

